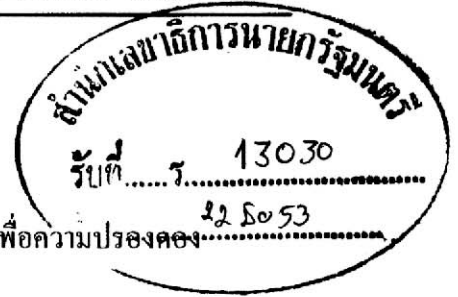

สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย
คุ้มครองผู้บริโภค ด้านการค้าไม่เป็นธรรม สงวนอาชีพของคนไทย
 339/4-5 หมู่ 9 ถนนนิคมอุตสาหกรรม อ.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา 30120 โทร.081 803 2444,081 879 8088

วันที่ 22 มิถุนายน 2553

เรื่อง ขอเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ เพื่อความปรองดอง
 กราบเรียน นายกรัฐมนตรี
 สิ่งที่แนบมาด้วย

1. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
2. สำเนาบันทึกการประชุมกรรมการพัฒนาการเมือง สื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ข่าวดิฉันะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2550
4. บันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งคนไทย ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2550
5. การเรียกร้องของกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งคนไทย
6. ภาพและ Video CD การแจกข่าวสารเพื่อหาเสียง ของ อบต.ปากช่อง

สพท.
 ส.กิจจ.
 ๒๒ มิ.ย. 53

ความเป็นมา/ข้อเท็จจริง

1. สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย เกิดจากการรวมตัวของคนไทยส่วนหนึ่งที่ตระหนักรู้ว่าอาชีพค้าปลีกค้าส่งของคนไทยกำลังถูกคุกคามบ่อนทำลายโดยกลุ่มทุนขนาดใหญ่ที่เข้ามาในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง อาศัยกลไกทุนอันมหาศาลสร้างอำนาจต่อรองและอำนาจเหนือตลาด เอาชนะผู้ประกอบการรายย่อยในท้องถิ่นต่าง ๆ เพราะความที่มีทุนน้อย อำนาจทางการตลาดต่ำ ขาดความรู้ อ่อนแอกว่าไม่ใช่ความผิดของผู้ประกอบการที่เติบโตมาในเศรษฐกิจชุมชนดั้งเดิม แต่มาจากการรุกรานของผู้มาใหม่ที่เข้มแข็งกว่ามากโดยปราศจากการบริหารจัดการที่ดีของรัฐ ปัญหาที่ผู้ประกอบการรายย่อยต้องทยอยปิดกิจการหรือเปลี่ยนอาชีพ และเกิดการผูกขาดโดยธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่เพียงไม่กี่รายในตลาดในอนาคต ทำลายโครงสร้างทางการค้าของชาตินั้น หากใช้วิธีป้องกันย่อมดีกว่าและง่ายยิ่งกว่าการตามแก้ไขเมื่อสถานการณ์บ้านปลายนจนควบคุมไม่อยู่
2. ประเทศไทยปัจจุบัน ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมกษยาภิการอย่างไม่มีข้อจำกัดของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ไว้โดยตรง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติ 6990/2550 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2550 กำหนดมาตรการเร่งด่วนให้กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบดำเนินการชะลอหรือยับยั้งการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ไว้ก่อน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มีอยู่ คือกฎหมายว่าด้วยผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายหลังมีมติคณะรัฐมนตรีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งได้อนุญาตให้มีการก่อสร้างและเปิดห้างค้าปลีกขนาดใหญ่และสาขาอย่างรีบเร่งขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 โดยกลไกของกระทรวงมหาดไทยไม่อาจยับยั้ง

ได้รับต้นฉบับแล้ว
 ส.กิจจ.
 22 มิ.ย. 53

ส่ง สำนักพิชการ/แผนการ
 02-2884000 ต่อ 4914

สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย

คุ้มครองผู้บริโภค ด้านการค้าไม่เป็นธรรม สงวนอาชีพของคนไทย

339/4-5 หมู่ 9 ถนนนิคมลำตะคอง ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา 30130 โทร.081 803 2444,081 879 9098

วันที่ 22 มิถุนายน 2553

เรื่อง ขอเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ เพื่อความปรองดอง

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

- สิ่งที่แนบมาด้วย
1. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
 2. สำเนาบันทึกการประชุมกรมการพัฒนารเมือง สื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน
 3. ข่าวดิฉันะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2550
 4. บันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งคนไทย ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2550
 5. การเรียกร้องของกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งคนไทย
 6. ภาพและ Video CD การแจกข่าวสารเพื่อหาเสียง ของ อบต.ปากช่อง

ความเป็นมา/ข้อเท็จจริง

1. สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย เกิดจากการรวมตัวของคนไทยส่วนหนึ่งที่ตระหนักรู้ว่าอาชีพค้าปลีกค้าส่งของคนไทยกำลังถูกคุกคามบ่อนทำลายโดยกลุ่มทุนขนาดใหญ่ที่เข้ามาในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง อาศัยกลไกทุนอันมหาศาลสร้างอำนาจต่อรองและอำนาจเหนือตลาด เอาชนะผู้ประกอบการรายย่อยในท้องถิ่นต่าง ๆ เพราะความที่มีทุนน้อย อำนาจทางการตลาดต่ำ ขาดความรู้ อ่อนแอกว่า ไม่ใช่ความผิดของผู้ประกอบการที่เติบโตมาในเศรษฐกิจชุมชนดั้งเดิม แต่มาจากการรุกรานของผู้มาใหม่ที่เข้มแข็งกว่ามากโดยปราศจากการบริหารจัดการที่ดีของรัฐ ปัญหาที่ผู้ประกอบการรายย่อยต้องทยอยปิดกิจการหรือเปลี่ยนอาชีพ และเกิดการผูกขาดโดยธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่เพียงไม่กี่รายในตลาดในอนาคต ทำลายโครงสร้างทางการค้าของชาตินั้น หากใช้วิธีป้องกันย่อมดีกว่าและง่ายยิ่งกว่าการตามแก้ไขเมื่อสถานการณ์บานปลายจนควบคุมไม่อยู่
2. ประเทศไทยปัจจุบัน ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมกษยกิจการอย่างไม่มีข้อจำกัดของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ไว้โดยตรง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติ 6990/2550 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2550 กำหนดมาตรการเร่งด่วนให้กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบดำเนินการชะลอหรือยับยั้งการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ไว้ก่อน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มีอยู่ คือกฎหมายว่าด้วยผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายหลังมีมติคณะรัฐมนตรีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งได้อนุญาตให้มีการก่อสร้างและเปิดห้างค้าปลีกขนาดใหญ่และสาขาอย่างรีบเร่งขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 โดยกลไกของกระทรวงมหาดไทยไม่อาจยับยั้ง

ได้ทั้ง ๆ ที่ได้มีประชาชน ผู้ได้รับผลกระทบออกมาคัดค้านอยู่ทั่วไปก็ไม่เป็นผลแถมยังถูกอิทธิพลของนักการเมืองท้องถิ่นกลั้งแกลั้งให้เกรงกลัวไม่กล้าออกมาแสดงตัวคัดค้านต่อไปอีก ซึ่งเป็นการผิดกฎหมายและขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน (รายละเอียดตามบันทึกข้อตกลงร่วมกันกับรัฐบาลและบันทึกการตรวจสอบร่วมกันระหว่างตัวแทนกรมโยธาธิการและผังเมืองกับกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งคนไทย หลายฉบับที่แนบมาด้วย)

3. การยื่นฟ้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อศาลปกครองอุยกยกคำฟ้อง เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายโดยตรง ศาลปกครองยึดหลักกฎหมายผังเมืองและกฎหมายควบคุมอาคาร จึงเห็นว่าประชาชนที่ยื่นฟ้องมิใช่ผู้เสียหายโดยตรงในกรณีนี้ เพราะไม่ได้มีรั้วติดกัน ไม่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเรื่องฝุ่นละออง หรือบ้านทรุด และผู้ร้องไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลที่ถูกฟ้องทั้งที่มีร้านค้าตั้งอยู่ห่างกันเพียงคนละฟากของถนนเป็นต้น ตัวอย่างคดีที่ถูกยกคำฟ้องมีดังนี้
 - เทศโลโก้โลดส์ สามชุก คดีดำเลขที่ 1531/2550
 - แม็คโคร ศรีสะเกษ คดีดำเลขที่ 211/2550
 - เทศโลโก้โลดส์ กันทรลักษ์ คดีดำเลขที่ 216/2550
 - แม็คโคร ชัยภูมิ คดีดำเลขที่ 262/2550
 - เทศโลโก้โลดส์ ระนอง คดีดำเลขที่ 153/2550
4. ส่วนกฎหมายที่ใช้ควบคุมพฤติกรรมกรรมการเอาเปรียบซัพพลายเออร์และการตั้งราคาสินค้าต่ำกว่าทุนของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าซึ่งมีประกาศคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เรื่องหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ 18 มกราคม 2550 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหน้า 40 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2550) ได้กำหนดส่วนแบ่งการตลาดเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ โดยกำหนดส่วนแบ่งการตลาดรายเดียวไว้สูงถึงร้อยละ 50 และส่วนแบ่งการตลาดรวม 3 รายแรกไว้สูงถึงร้อยละ 75 โดยไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยด้านพฤติกรรม ทำให้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับธุรกิจค้าปลีกรายใหญ่ทุกรายของไทยแต่อย่างใด ไม่สามารถลดการเอาเปรียบซัพพลายเออร์ เพื่อให้ได้ต้นทุนราคาสินค้าต่ำกว่าปกติได้อีกต่อไป
5. ผลกระทบต่อความมั่นคงนั้น นอกจากการล่มสลายของผู้ประกอบการรายย่อยจนนำไปสู่การผูกขาดตลาดประเทศไทยตามข้อ หนึ่ง แล้ว ห้างเหล่านี้ยังมีพฤติกรรมแทรกแซงทางการเมืองทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเช่นการจัดโครงการร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือให้ทุนหรือประโยชน์อื่นแก่นักการเมืองบางคนเพื่อจะได้มีบทบาทในการกำกับแนวทางกฎหมายหรือสกัดกั้นไม่ให้มีกฎหมายมาควบคุมธุรกิจของตนไปจนถึงการแทรกแซงการเลือกตั้งอีกด้วย ดังเช่น การเลือกตั้ง อบต.ปากช่อง.. โดยผู้สมัครเลือกตั้งมีการแจกข้าวสารที่มีตราของห้างพร้อมทั้งกล่าวกับประชาชนขณะหาเสียง

ให้เลิกเขา แล้วจะเป็นพระฝากลูกหลานให้ทำงานในห้างได้ด้วย กรณีนี้ถึงจะไม่ได้ถูกดำเนินคดีให้
 ชาติแข็งแต่ก็มีหลักฐานให้ศึกษาเป็น Video CD แบบมาด้วย

ข้อพิจารณา

1. ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่สร้างความนิยมโดยโฆษณาโดยราคาถูก อาศัยอำนาจซื้อขนาดใหญ่
 ขอส่วนลดจากผู้ผลิต ชำระเงินค่าสินค้าล่าช้า แล้วนำเงินส่วนนี้ไปขยายสาขาอย่างรวดเร็ว ทำให้
 บริหารภาษีให้ลดลงเอาเปรียบรัฐและผู้ประกอบการอื่นๆ หรือตั้งเงื่อนไข เอาเปรียบผู้ผลิตหรือผู้
 จำหน่าย ต่างๆ นานา ทั้งยังมีกลยุทธ์ในการหลอกล่อผู้บริโภคให้ซื้อสินค้าอย่างไม่รับผิดชอบ จึง
 สามารถทำให้เชื่อว่าขายราคาถูกกว่าร้านย่อยอื่นๆ ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งจึงเข้าสู่วงจร “ปลาใหญ่กิน
 ปลาเล็ก” ร้านค้าปลีกขนาดกลางและขนาดย่อมในท้องถิ่น ที่มียอดขายน้อยอำนาจต่อรองกับผู้ผลิตต่ำ
 จึงได้รับผลกระทบทั่วหน้า
2. ยิ่งธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่เติบโต แดกสาขา หากคงอำนาจซื้อรวมไว้ที่ศูนย์กลาง ผู้ผลิตจะยิ่ง
 เผลอไปกับอำนาจต่อรองใหม่ที่หนักอึ้งและรุนแรงกว่า โดยการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เรียกเก็บค่า
 ใช้จ่ายชื่อต่าง ๆ มากมายจากผู้ผลิต ขอให้ผู้ผลิตเข้าร่วมโปรโมชันประจำเดือน โดยลดราคาหรือมีของ
 แถมมากกว่าข้อตกลงเดิม เป็นการลดกำไรส่วนของผู้ผลิตในระยะยาว และที่สำคัญคือมีข้อกำหนดที่
 ทำลายความภักดีในแบรนด์สินค้าของผู้ผลิต ตามประกาศคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เรื่องหลัก
 เกณฑ์การเป็นผู้ประกอบซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ 18 มกราคม 2550 ไม่สามารถบริหารจัดการ
 ไปได้
3. คู่แข่งของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในแต่ละชุมชน ได้แก่ ร้านขายของชำ ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้า
 ร้านข้าวสาร ร้านขายยา ร้านรองเท้า ร้านหนังสือพิมพ์ ร้านขายผ้า ร้านผักและผลไม้ เชียงหมู ร้านขาย
 พลาสติก ร้านขายถุงและภาชนะพลาสติก ร้านขายเฟอร์นิเจอร์ ร้านเครื่องเขียนแบบเรียน ร้านขาย
 อาหารประเภทต่าง ๆ เป็นต้น ธุรกิจเหล่านี้เติบโตในชุมชน สร้างอาชีพให้คนในครอบครัวมีงานทำ
 อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาอย่างมีความสุขและความพอเพียง ไม่ต้องไปหางานทำภายนอก มีความอบ
 อุ่นให้เด็กได้อยู่กับพ่อแม่ เกิดความแข็งแกร่งของสถาบันครอบครัว เพราะพ่อแม่ไม่ต้องไปหางานทำ
 นอกบ้านไปอยู่ใต้กฎระเบียบของบริษัท เมื่อห้างขนาดใหญ่หรือร้านค้าปลีกแบบเครือข่ายเข้ามา ร้าน
 ขนาดกลางและขนาดย่อมในชุมชน จะมียอดขายลดลง รายได้ไม่พอค่าใช้จ่าย ต้องออกไปหาอาชีพ
 เสริมรายได้ หรือหยุดกิจการไป รัฐบาลในฐานะผู้ควบคุมระบบแต่ไม่ทำหน้าที่ให้ถูกต้อง แล้วจะให้
 พวกเขาและครอบครัวประกอบอาชีพอะไรต่อไป รัฐบาลสามารถช่วยจัดหาอาชีพใหม่ให้พวกเขาได้
 อยู่อย่างเพียงพอและยั่งยืนได้หรือไม่ รัฐบาลจะจัดการกับการล่มสลายของวิถีชุมชน ความล่ม
 สลายทางวัฒนธรรม ความล่มสลายของสถาบันครอบครัว ความไม่ยั่งยืนในอาชีพที่ไม่สามารถพึ่ง
 พาดตนเองได้

4. กระบวนการตอบสนองต่อปัญหาของระบบราชการ จากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก รายย่อย เคอร์่วมกันเรียกร้องต่อรัฐมาหลายสมัยและมากที่สุดในสมัยของรัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีข้อตกลงร่วมกัน ณ ทำเนียบรัฐบาล ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2550 เพื่อสนับสนุน มติคณะมนตรีที่ 6990/2550 วันที่ 8 พฤษภาคม 2550 ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันตรวจสอบว่า อาคารใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคารและกฎหมายผังเมืองที่เกี่ยวกับอาคารค้าปลีกค้าส่ง ให้ กระทรวงมหาดไทยโดยกรมโยธาธิการและผังเมืองสั่งการให้ท้องถิ่นออกคำสั่งระงับการก่อสร้าง แต่ ปรากฏว่าตรวจสอบพบว่าผิดกฎหมายหลายแห่ง ผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องบางคนก็ เป็นผู้หาทางช่วยเหลือห้างเหล่านั้นเสียเอง จึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่จริงจัง ขาดจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อผลประโยชน์โดยรวมของชาติ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องของข้าราชการ นักการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเหล่านั้น จึงปล่อยให้ มีการขยายสาขา และเลี่ยงกฎหมาย หรือไปออกเทศบัญญัติขัดต่อกฎกระทรวง เปิดโอกาสให้สามารถขยาย หรือแนะนำให้ลดขนาดสาขา ให้มีพื้นที่เล็กลงหรือตีความข้อยกกฎหมายไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายห้างให้สามารถขยายสาขา ได้ทุกพื้นที่ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบอย่างชัดเจน

5. ผลกระทบลูกโซ่ (Output Outcome Impact)

ร้านค้าในชุมชนมียอดขายตกต่ำ ตลาดเจียบเหงา ต้องปิดกิจการ อาคารพาณิชย์ราคาตกต่ำเพราะ ประโยชน์เพียงพักอาศัยแต่ใช้ขายของไม่ได้ เป็นภาพของเศรษฐกิจชุมชนที่พังทลาย เมื่อรวมหลาย ๆ จุดจะส่งผลต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชาติ ชนชั้นกลางจะกลายเป็นคนจน กลายเป็นลูกจ้าง ประชาชนไม่รู้ว่าจะทำมาหากินอะไร เพราะตลาดก็ขายของไม่ได้ จะเข้าไปขายของในห้างต้องเสีย ค่าเช่าแพงยิ่งกว่าเช่าดีภายนอกมาก แต่ความเสี่ยงขาดทุนมีเท่ากัน คนจะไม่ทำการค้า สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือกระบวนการเรียนรู้วิถีทางการค้าผ่านวัฒนธรรมครอบครัวของเด็กรุ่นใหม่จะหายไปเพราะพ่อแม่ไม่ได้ทำการค้า ส่งผลให้ประเทศไทยขาดนักการค้าที่มีความสามารถในอนาคต แต่นายทุนเจ้าของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่จะยิ่งรวยขึ้น ช่องว่างทางชนชั้นจะมากขึ้น และความยากจนจะนำไปสู่ความวุ่นวายทางการเมืองที่ยากจะแก้ไขได้

6. ผลกระทบต่อผู้ลงทุน

เม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศจะคุ้มค่าหรือไม่ถ้าแลกกับความยากจนของคนในชาติ?

- ถ้ารัฐมีความชัดเจนที่จะไม่ให้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ขยายสาขาเพิ่มตามมติคณะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 จะไม่เกิดความขาดทุน และปัจจุบันก็ไม่ถือเป็นความขาดทุนเช่นกัน เพราะการที่ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ริบเร้งขยายสาขาขัดมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจัดเป็น ความเสี่ยงที่ผู้บริหารธุรกิจเหล่านี้ได้รับรู้อยู่แล้ว และประสงค์ที่เสี่ยงลงทุนขยายสาขามาก ๆ อย่างทำทนาย หากได้เปิดคือกำไรมหาศาลที่รออยู่ หากไม่ได้เปิดจะขาดทุนเพียงเล็กน้อย

เพราะกรรมสิทธิ์ที่ดินเกิดจากการเช่า ค่าก่อสร้างที่สูญหายไปเป็นแค่การขาดทุนกำไรซึ่งอยู่ในสัดส่วนความเสี่ยงที่ประเมินไว้แล้วและยังไปหักเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับหักภาษีได้อยู่ดี

7. ผลต่อการจ้างงาน

- รัฐบาลเคยมีการศึกษาวิจัยหรือไม่ ว่าธุรกิจค้าปลีกค้าส่งจ้างงานในคนชุมชนกี่คน เป็นระดับบริหารเป็นส่วนถึงร้อยละ 30 หรือไม่ เจ้าของร้านค้าในชุมชนและคนในครอบครัวที่เคยเลี้ยงตัวเองได้ จำเป็นต้องหางานใหม่ก็คนจึงจะเพียงพอต่อการดำรงชีวิตเช่นเดิม ปัญหาการจ้างเฉพาะแรงงานวัยหนุ่มสาว หากอายุมากกว่า 35 ปี และได้เติบโตขึ้นระดับบริหาร ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่เหล่านี้ มีนโยบายเลี้ยงดูจนเกษียณอายุในวัย 60 ปีหรือไม่ หรือถ้าอายุมากขึ้นและทำงานหนักไม่ไหวจะขอลาออกไปทำอาชีพอื่นบริษัทจะมีสวัสดิการอะไรรองรับและเพียงพอต่อการตั้งตัวใหม่หรือไม่ หรือจักเป็นภาระในอนาคตของรัฐบาลที่จะแก้ปัญหาหนี้เอง รัฐบาลได้เข้าไปดูหรือไม่ ได้ส่งเสริมให้มีสภาพแรงงานหรือไม่ ห้ามมีสวัสดิการอะไรบ้าง เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่
- เพราะการที่บุคคลหนึ่งจะออกมาสร้างธุรกิจของตนเอง ถ้าตลาดทั่วไปไม่มี ถูกผูกขาดการค้าปลีกอยู่กับกลุ่มทุนขนาดใหญ่ ค่าเช่าสถานที่ห้างแพง พนักงาน ลูกจ้าง หรือข้าราชการที่ออกมาจากธุรกิจค้าปลีกค้าส่งหรือธุรกิจอื่นๆ จะไม่มีโอกาสที่จะออกไปทำธุรกิจเป็นของตนเองได้อีกเลย ในที่สุดก็จะกระทบถึงเกษตรกรจะไม่มีตลาดขายผลผลิตหรือหาตลาดยกราคาคงต่ำในที่สุดก็ต้องขายที่ดินให้นายทุนก็เป็นระบบที่เรียกว่ารวบกระจุกจนกระจาย
- ดังนั้นหากรัฐบาลมีความชัดเจนที่จะไม่ให้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ขยายสาขาเพิ่มตามมติคณะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 และปล่อยให้ร้านค้าในตลาดชุมชนเติบโตตามวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม โอกาสที่ธุรกิจเกิดใหม่ที่มีทุนน้อย ไม่สามารถอยู่ได้ในสภาพการแข่งขันที่รุนแรงก็สามารถตั้งตัวได้ และสภาพการจ้างงานของร้านค้าชุมชน คนในครอบครัวและลูกจ้างสามารถมีงานทำจนตลอดอายุขัยตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี แต่มีความสุขความมั่นคง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะ

1. ขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติควมมอบหมายให้

- สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทยและสมาคมอื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะคุ้มครองผู้บริโภค เป็นผู้เสียหาย สามารถยื่นฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยมิชอบ ขัดมติคณะรัฐมนตรีที่ 6990/2550 วันที่ 8 พฤษภาคม 2553 ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาต ปลูกสร้าง แก้ไข ดัดแปลง และ ใช้ อาคาร เพื่อการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ รายใหญ่

- ให้สมาคมดังกล่าวมีอำนาจร้องขออัยการจังหวัดเป็นที่ปรึกษากฎหมายหรือเป็นทนายความ ให้สมาคมโดยไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากการกระทำดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งคณะรัฐมนตรีอันเป็นหน่วยงานทางปกครองสูงสุดของประเทศ
 - ให้ประชาชนผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่แล้ว สูญเสียรายได้ จากการอนุญาตให้ขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ สามารถได้รับการชดเชยรายได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่ก่อการสูญเสียนั้นๆ โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือไม่
 - หรือให้นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระวังยับยั้ง การขยายสาขาของ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ไว้ก่อนจนกว่าจะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง และให้ตรวจสอบ พร้อมทั้งออกมาตรการลงโทษการละเว้นไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายควบคุมอาคารในการการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่เปิด ไปแล้ว โดยมีขอบ เป็นการเร่งด่วน
2. ขอให้นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีพิจารณารับ ร่างพระราชบัญญัติค้าปลีกค้าส่งฉบับที่สมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย และส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาแทนร่างเดิมของรัฐบาล และขอให้.. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพร้อมรัฐบาล สนับสนุน เพราะมีความรัดกุมและให้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายมากกว่าร่างเดิมที่กำลังพิจารณาอยู่
 3. ให้ออกกฤษฎีกาแก้ไขบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ให้ธุรกิจค้าปลีก-ค้าส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคเป็นธุรกิจที่สงวนสำหรับคนไทย
 4. ดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ให้คำนิยามคำว่าบุคคลต่างด้าวให้หมายรวมถึงนิติบุคคล ซึ่งอำนาจการบริหารเป็นของคนต่างด้าวทั้งทางตรง และ ทางอ้อมด้วย และ ห้ามมาตรการป้องกันระบบตัวแทนที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ
 5. ดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติทะเบียนการค้า ให้การขยายสาขาของนิติบุคคล (บริษัท, ห้างหุ้นส่วน) ต้องได้รับอนุญาตจากกรมทะเบียนการค้าก่อนจึงจะดำเนินการขยายสาขาได้ เพื่อให้รัฐสามารถที่จะควบคุมธุรกิจที่จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และ ความมั่นคงของชาติ
 6. ดำเนินการแก้ไขประมวลรัษฎากร ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แยกคำนวณค่าใช้จ่าย และ ชำระภาษีในแต่ละสาขา.. โดยแยกจากกันเป็นอิสระ (ให้ถือเป็นหน่วยภาษีใหม่) ไม่นำค่าใช้จ่ายมารวมกันเพื่อลดการจ่ายเงินค่าเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ต้องเสียให้รัฐ อย่างเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทำให้การจัดเก็บภาษีไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการขนาดกลาง และ ขนาดย่อมที่ไม่มีสาขา
 7. ดำเนินการแก้ไขเกณฑ์การมีอำนาจเหนือตลาด ของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ตามพระราชบัญญัติการ แข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 โดยให้ลดเกณฑ์ผู้มีอำนาจเหนือตลาดลงและแยกประเภทธุรกิจในแต่ละ

ประเภทธุรกิจซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกัน ยกเลิกการใช้ส่วนแบ่งการตลาดแบบเหมารวมทุกประเภท ธุรกิจอย่างปัจจุบันเพราะเจ้าหน้าที่รัฐไม่สามารถใช้มาตรการใดๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทำให้กฎหมายฉบับนี้ยังไม่เคยมีผลงาน ในการให้ความคุ้มครองประชาชน หรือป้องกันการเอาเปรียบทางการค้าได้ หรือ การคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้บริโภคได้เลย)

หวังว่าความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นตามแผนปรองดองแห่งชาติข้อสองของท่านนายกรัฐมนตรีและสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งกว่ารัฐบาลในอดีต เพื่อจะได้หยุดยั้งความเสียหายที่จะเกิดกับประเทศไทยต่อไปยิ่งกว่านี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการและขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิเชียร ตั้งธรรมสถิตย์)

นายกสมาคมคุ้มครองการทำกินของคนไทย